

Corona: terecht wantrouwen in de overheid

Is de regering te laat met maatregelen tegen verspreiding van het Corona-virus?

De regeringen van alle staten hebben het laten afweten: van China tot de VS en van Italië tot Nederland.

Deze variant van het Corona-virus is net als de vorige variant — die de Sars-epidemie van 2003 veroorzaakte — ontstaan door de overdracht van dierenvirussen op de mens via markten waar levende dieren uit het wild worden verhandeld. In Wuhan ontstond de huidige Corona-epidemie rond een dergelijke markt, die door de Chinese staat werd gedoogd. Net zoals de Nederlandse staat niet reageerde op de Q-koorts onder mensen rond geitenboerderijen, verzweg de Chinese staat om economische redenen de Corona-epidemie. Vervolgens liet hij miljoenen migratiearbeiders uit de industriegebieden voor de viering van Chinees Nieuwjaar naar hun thuisgebieden terugkeren. Met Nieuwjaar wordt heel veel geld uitgegeven in China en de

economie die toch al last had van vertraagde groei, zou verder onderuitgaan zonder deze bestedingsimpuls. Zo kon het Coronavirus zich massaal verspreiden over China, omdat voor deze zogenaamde communisten de belangen van de kapitalistische economie vooropstaan en niet mensenlevens.

In de VS is het niet anders. Trump ontkende het probleem van de dreigende pandemie, vervolgens was het wel een probleem, maar de schuld van het buitenland, China en Europa voorop. In Italië, in Spanje, in Nederland, overal worden pas maatregelen genomen wanneer de epidemie al om zich heen grijpt.

Veroorzaakt de Corona-pandemie een economische recessie?

De recessie was er al. Nu verbergt men de kapitalistische oorzaken achter de pandemie.

Nu heet het dat de Corona-pandemie een wereldwijde recessie veroorzaakt. Maar voordat de eerste Corona-besmettingen optraden, waren landen in Zuid-Amerika, in het Midden-Oosten, in Afrika al getroffen door de eerste verschijnselen van de wereldwijde recessie, die door economen al lang werd verwacht. In die landen waren enorme massademonstraties tegen de rampzalige gevolgen van de crisis voor de bevolking. Corona wordt gebruikt om de kapitalistische economische crisis die nu Europa en Noord-Amerika treft voor te stellen als een natuurverschijnsel. Maar de crisis is een ramp die periodiek de maatschappij treft zolang het kapitalisme met zijn op- en neergaande economie bestaat en zolang het in stand blijft.

De eerste maatregel tegen de crisis bestaat uit het pompen van miljarden in de wereldeconomie, net als bij de crisis van 2008/2009. Deze miljarden worden uiteindelijk betaald door de werknemers, maar zo komen terecht bij de grote ondernemingen. Ook dat is heel normaal in het kapitalisme.

En de werknemers: zij moeten zoveel mogelijk doorwerken, allereerst natuurlijk in de zorg — vaak met gebrek aan beschermingsmiddelen, gedwongen tot overwerk, alles onder zware morele druk. Wie thuis kan werken, werkt thuis. Zo konden Hong Kong en Singapore, waar de

financiële sector overheerst, massale besmettingen voorkomen. Maar in de VS en in Europa moeten werknemers in de productie, in het vervoer doorwerken, ondanks besmettingsgevaar, ook waar doorwerken niet van levensbelang voor de bevolking is. De belangen van de werkgevers gaan voor op die van de werknemers. Hoe heet dat ook alweer: een klassenmaatschappij!

En als de ondernemers geen winst meer kunnen maken, zoals kenmerkend is voor de crisis, dan krijgen de werknemers werktijdverkorting, en salarisverlaging, uiteindelijk ontslag, verdere daling van hun inkomen, totdat ze in de ellende terecht komen van wie al langer moet rondkomen van een uitkering naast enkele uren betaald werk of verplicht 'vrijwilligers'-werk. Dat staat de werknemers te wachten. En daarom grijpen alle staten de Corona-pandemie aan om te experimenteren met een terugkeer naar openlijke repressie, zoals in China, overal met nationalistische oproepen tot 'nu allemaal samen' (met de ondernemers en de staat), met sluitingen van allerlei evenementen en ontmoetingsplaatsen, veel te laat om de explosie van besmettingen te voorkomen, maar op tijd — zo hopen ze — om massale protesten en zelfs onderlinge gesprekken over de situatie te voorkomen.

Moeten we dit alles slikken als onvermijdelijk?

Eerste berichten van verzet uit Italië

Uit Italië komen de eerste berichten van verzet. In de overvolle gevangenissen in heel Italië zijn op 8 en 9 maart opstanden uitgebroken tegen de onhygiënische situatie. In de ochtend van 12 maart gingen arbeiders in honderden fabrieken en bedrijven in staking en verlieten ze hun werkplek. Allemaal in niet-essentiële productie. De leuze "we zijn geen lammetjes voor de slacht" verspreidde zich als een lopend vuurtje. De eis van deze arbeiders is dat op zijn minst de arbeidsomstandigheden worden aangepast aan de gezondheidswaarschuwingen om besmetting te beperken, waarschuwingen die voor iedereen moeten gelden. Er zijn veel gevallen bekend van werknemers die bedreigd worden met ontslag, alleen maar omdat ze vragen om toepassing van de regelgeving met betrekking tot het Coronavirus. De boodschap van de bazen is "hou je mond en werk ook al kunnen we je niet eens de minimale voorwaarden bieden om je gezondheid te garanderen". Dit lijkt deze boodschap van de bazen te zijn, die de spontane stakingen in Piemonte, Ligurië, Lombardije, Veneto, Emilia Romagna, Toscane, Umbrië en

Puglia heeft aangewakkerd. Honderden fabrieken zijn gestopt met werken. En het is niet alleen in de fabrieken en de magazijnen. Hetzelfde geldt voor de bezorgers. De overheid heeft ervoor gezorgd dat de levering van maaltijden aan huis niet wordt opgeschort, maar heeft niets gedaan om ervoor te zorgen dat deze werknemers veilig zijn. Hetzelfde geldt voor de supermarktmedewerkers, die vaak zonder handschoenen en zonder maskers werken, of met doe-het-zelf-maskers, omdat het bedrijf niet de juiste levert. Ook zijn er talloze min of meer onmisbare werknemers die, net als in de gezondheidszorg, werken zonder duidelijke instructies en procedures voor hun veiligheid. De irrationaliteit en de arrogantie van de staat en van het systeem wordt opnieuw alleen, en altijd, onthuld als het gaat om degenen die werken. Een andere, maar even ernstige, noodsituatie komt van de tienduizenden onzekere niet-essentiële werknemers en coöperaties die zijn gestopt met werken en zonder loon thuis zitten. *)

Wat nu, en wat na de pandemie?

Als de pandemie over is, blijft economische recessie en de druk op salarissen, op werkgelegenheid en sociale voorzieningen en zorg. De klassenstrijd wordt door de staat en de ondernemers voortgezet. Daarom is het noodzakelijk om ons af te vragen:

Waarom wordt gehamerd op persoonlijke verantwoordelijkheid terwijl de nodige beschermingsmiddelen en voorlichting ontbreken? Waarom aanvaarden we te werken zonder passende bescherming tegen besmettingen?

Wie zijn verantwoordelijk (ook persoonlijk) voor het gebrek aan personeel in de zorg en in het onderwijs, al voordat er sprake was van Corona? Toen was er zogenaamd geen geld voor zorg en

onderwijs, wel voor wapens, nu zijn er plotseling miljarden om het kapitaal overeind te houden.

Waarom zouden we verlies van werkgelegenheid en aan inkomen aanvaarden, terwijl voor de staat miljarden worden overgeheveld naar de ondernemingen en uitgaven voor straaljagers en marineschepen verder oplopen?

Waarom zouden we vertrouwen op politieke partijen en vakbonden die alle verantwoordelijkheid hebben genomen – en verder nemen – voor de verslechtingen van de levens van werknemers, of die ons verdelen door de schuld voor de problemen te leggen bij de zwakste werknemers, bij vluchtelingen en bij andere minderheden.

Laten we voor het stellen van onze eigen eisen vertrouwen op onze zelfstandige kracht als werknemers: actiecomités, vergaderingen op de werkplek en op straat, gekozen en herkiezbare vertegenwoordigers, massale strijd!

Blog arbeidersstemmen.nl, 15 maart 2020

*) Ontleend aan [Italy: "We're not Lambs to the Slaughter!" Class Struggle in the Time of Coronavirus](#)

Is deze tekst interessant? Verspreid verder via kopiëren, mailen en sociale media.